

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

"GLASUL
DOBROGEAN"

Органъ на Българско-
то малцинство
Румъния

125. ВАРНА.
Градската библиот.

АБОНАМЕНТИ

и на 300 леи
160

Адрес: Glasul Dobrogean
Pr. Elisabeta 4 Bazargic

КОЛЦИНА?..

Нашата слаба е обща,
Добродетелите принадлежат всички поотделно
ШИЛЕРЪ

Близко един милионъ български живяват въ Румъния, но колцина отъ тях се чувстватъ, като чужди? Колко отъ тяхъ познаватъ, че е много по-постоянно да изгледатъ отъ истинския си национален произходъ, отколкото всяка минута да изпитватъ страха, че ще бъде разкритъ този произходъ?

Обаче, другъ единъ въпросъ, много по-настоятеленъ, се възправя предъ всеки единъ, който все още се нарича българинъ: какво направи ти, за да заслужишъ името, което носишъ? Нима сме лоялни и добросъвестни гра-

ждани на страната, въ която живимъ? Но ние имаме едно качество отъ рождение, което ни е зачетено отъ законите на страната, и отъ всичко човешко разбираме: ние сме българи. Би трябвало да се осъзнаемъ, като такива и да се възпитаваме, като такива — само тогава всички просвѣтени и уважавани се румънци и чужди ще ни уважаватъ.

Но колцина отъ насъ за моментъ сж се запитали: съ какво заслужаваме да носимъ името, което сж наследили отъ горди и достойни дѣди? Колцина?..

ПРАТЕТЕ МИ

кирилския „алфаветъ“

Една пощенска картичка ни донесе топлина на благодарното желание на единъ далеченъ братъ.

Единъ непознатъ намъ българинъ отъ Северна Добруджа ни пише съ румънски букви следните горещи български слова:

„Моля ви, да ми изпратите единъ кирилски алфаветъ, за да науча и другите жители на майчиния ми езикъ. Азъ зная печатното българско слово, но ръкописното няма отъ къде да науча.“

Моля ви, изпратете ми алфавета!

Тия прости, искрени думи сж първата повеля къмъ всички просвѣтени българи. Колко отъ знаещите писмени изразъ на майчиното си слово сж се постарали да запознаятъ съ него неуките си братя?

Но другъ, още по-важенъ въпросъ: колцина се запитаха какъ бихме могли да подпомогнемъ хилядите наши братя, разпръснати изъ разните краища на Крайството, съ „кирилския алфаветъ“?

Другите малцинства, макаръ че иматъ многократно повече училища, които сж по-уредени отъ нашите, сж организирали цѣли инсти-

туту за тази цѣль.

Но какво ще направимъ ние, когато носимъ просташкото убеждение, че сме много направили, нищо като не вършимъ?..

ЗАЩО СЕ СРАМУВАМЕ?..

Единъ печаленъ фактъ се наблюдава въ градовете, където живятъ компактни български маси: българите се отказватъ отъ имената си, най-вече отъ окончанието оаъ, и евъ на презимената си, изключватъ ги или ги замѣняватъ съ фалшиви, измислени съсемъ нови, съ единствената цѣль да скриятъ своя български произходъ.

Това е вече станало система въ Тулча и Констанца а започва да се практикува и въ Бесарабия. За голѣмо съжаление вършатъ го най-богатите и интелигентни българи.

Да посочаваме колко е жалъкъ, осждителенъ и заслужаващъ презрението на всички горди и достоенъ човѣкъ този фактъ

НИТО ЕДИНЪ!

Предстоятъ избори за Трудовата камара отъ Констанца. Ще се избира централно бюро съ седалнище въ крайморския градъ и мѣстни комитети въ околните градове отъ Добруджа.

Известно е, че нашата областъ е населена съ едно внушително число граждани отъ български произходъ, които въ бѣлшинството си сж производствени елементи. Следователно, Трудовата камара ги интересува до висша степенъ.

Ненастоящемъ се съставятъ листите за кандидатите. Е добре, нато едно мѣсто съ изгледъ да бъде спечелено, не е ладено на български кандидатъ.

Въ това време се отправятъ горещи позиви къмъ работниците и работодателите-българи.

Не е ли време този фактъ и безброя нему подобни да ни напаватъ сериозно да се замислимъ какво поведение да държимъ въ подобни случаи?..

Германия и Русия

Вестниците отъ Москва и Берлинъ си хвърлятъ взаимно много остри нападкы по поводъ въоръжеността на своите страни.

Европейския печатъ е загриженъ отъ тази небивала до сега ожесточена полемика.

с м ѣ т а м е за излишно. Нѣзга кралъ Каролъ I при срещата си съ единъ подобенъ индивидъ въ юстенджански окръгъ се обърна къмъ своя пръвъ министъръ съ думите: „Драгий, азъ съ удоволствие бихъ стисналъ ръката на единъ циганинъ, но не е гнусъ да говоря съ единъ ренегатъ“!

Когато се натъкваме на подобни отаратителни случаи, неволно ни се струва, че чуваме отъ нѣкъде да долитатъ думите на Отецъ Паисий:

„О неразумний, зарадъ какво се срамуишъ да се наричашъ българинъ?“

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ
Добруджански гласъ

Малко безгрижие!

По случай многото международни конференции, съобщени отъ вестниците, нашите селани знаятъ много подробности. Така, случайно се ползигна въпроса за Обществото на народите. Колко милиони и милиарди плащатъ за тази институция държавите, питатъ нашия селянинъ. Всичко ще узнаете безпогрѣшно. Сжмо и

за значението. И ще чуете: — Най-голѣмото и най-разкошното здание днесъ въ Европа е новиятъ палатъ на Обществото на народите. Но да не мислите, че чрезъ великостта на този палатъ ще се разрешатъ свѣтовните работи?.. До като има хъръ-мъръ между народите, 99 палати лула пютионъ не струватъ!..

Запишете децата си въ нашите училища!

Нашите частни училища отъ Румъния сж единствените приюти, където децата на българите могатъ да научатъ да четатъ и пишатъ на майчиния си езикъ.

Тия училища се подобряватъ всяка година въ все повече и достигнаха до положението да се съчатъ, като най-сериозните възпитателни институти въ Крайството, както свидетелствуватъ признанията на инспекторите ги официални власти.

Въ нашите сѣдни училища се предаватъ всички дисциплини и

то по начинъ, който подпомага саморазвитие и самовъзпитание на учениците, едно извънредно важно обстоятелство за създаване здрави, дѣеспособни хора.

Духовното и морално възпитание на питемците е предметъ на най-сериозни и старателни грижи. Благодаря на които нашите ученици сж прихвър на вътрешна чистота и физическо здраве.

Върховенъ дългъ е на всеки родителъ, на всеки българинъ да запише децата си въ близките си въ нашите частни училища.

Английскиятъ кралъ ЕДУАРДЪ VIII ВЪ БЪЛГАРИЯ

На 7 т. м. миналъ презъ България английския кралъ Едуардъ VIII, тържествено акламиранъ отъ населението презъ всичкото време.

Н. В. Едуардъ VIII пристигналъ на българската граница сутринта, идящъ отъ Цариградъ. Н. В. Царя на българите, Борисъ III, посрещналъ до самата граница английския суверанъ съ специаленъ царски влакъ, отъ където двамата монарси продължили пътуването си до лѣтния дворецъ Врания. По цѣлия пътъ населението бурно е акламирало двамата монарси.

Въ София, следъ тържествения приемъ, Царъ Борисъ лично е придружавалъ високия гостъ и му посочвалъ забележителностите на българската столица. Особено впечатление произвела на английския Кралъ църквата св. Александъръ Невски, най-голѣмата православна църква днесъ, където кралъ Едуардъ VIII се е подписалъ въ златната книга.

На изпращане, царъ Борисъ придружилъ английския кралъ до Драгоманъ, на югославянската граница.

Обезщетяването на българските поданици

Българският държавен вестник е публикувал в броя си от 2 т. м. закона за обезщетението на българските поданици за имотите, находящи се в територията на сегашна Румъния. Законът е издаден въз основа на чл. 177 от Ниоийския договор.

Обезщетението засяга ония покрити и непокрити имоти, както и всякакви вземания, които румънската държава е секвистирала. Обезщетяването е в размер на стойността на задържаните имоти, ако те са били ликвидирани или ако са били освободени съгласно договора от 1930 г. в Хага, ще бъдат изплатени само доходите за през време, когато имотът е бил под управление.

Всички български поданици, които се смята още, трябва да подаде в тримесечен срок от 2 септември 1936 г. заявление до специалната коми-

сия, придружено с документи и писменни доказателства. Срока от 3 месеца е фатален и който не предяви исканията си губи правото на обезщетение.

Обезщетяването ще стане чрез съкровищни свидетелства, които носят лихва 4 на сто от дена на влизане в сила настоящия закон. Един от съкровищните бонове са погасявани в 10 години, а други — в 20 год. Срока и за двата вида бонове тече от 15 март 1937 г.

Начина за извършване на обезщетението е много подробен. Заинтересованите да се обърнат към редакцията на в. „Добруджански гласъ“, където ще им се дадат най-подробни обяснения по горния закон и за начина, по който трябва да се снабдят с нужните доказателства. Законът не засяга експроприирани имоти, съгласно румънската аграрна реформа.

Три обстоятелства смушават световния мир

В настоящия международен хаос, почти всички държавници и дипломати, чрез своите изявления дадени в различните вестници, признават един много важен случай, а именно: — днес световният мир смушават три обстоятелства, които съвсем изминат ден гласкат държавите към утрешната война. Първо, въоръженията имат край. Второ, безкрупната стопанска борба, която се води между народите и трето, най-важното, нескончаемите подстрекателства, съзнателни и несъзнателни на дър-

жавите, водени от хора, които наполовина познават световното положение.

При все това, никой не се загрижава за премахването на горенброените факти, от който зависи мирът в Европа. Говори се против въоръженията, против пакостната стопанска борба, ала нито един държавник не прилага нужните мерки, като всички се оправдават за сметка на своя съсед.

Чети в-къ
Добруджански гласъ

ПОБЕДАТА НА на националистите в Испания

Падането на Мадрид неизбежно

Според съобщенията на кореспондентите на „Таймс“ от фронтите на цъла Испания, възстаниците разполагали с 70.000 добре въоръжени и дисциплинарни бойци, а правителството с 50.000 души, повечето от които работници без никаква военна подготовка.

Предавайки това съобщение английският вестник бележи, че превземането на Мадрид е неизбежно и е въпрос на дни. По-голямата част от правителствените войски били съсредоточени около планините на столицата, които очаквали настъпването на възстаниците. Последните усилено настъпвали към столицата в три мощни колони: от към Бадахоз, Валадолид и Бургос.

Югославият министър председател в Букурещ

Вчера е пристигнал в Букурещ югославият министър председател и министър на външните работи г. Милан Стоядинович, посрещнат с обичайните тържества. Посещението на югославият пръв министър не е случайно. То е във връзка с предстоящата конференция на Малко-то съглашение, която ще се състои в Братислава и която е от много значително естество в настоящия международен нипеж на събитията.

Столичната преса пише: „Пътят на г. Стоядинович за Братислава много заобикаля през Румъния. Той, обаче, е предприел да мине през една приятелска и съюзна държава, отколкото през Унгария и Австрия.

Повече съзнание

В колоната „Живота на малцинствата“ в всеки брой даваме достойни за поддръжка примери и поуки от живота на отделните малцинства. Във нива от високо народностното дело, които проявяват тия наши събратя по участъ, заслужават внимание техният интерес и силна привързаност, преди всичко, към своето писмено дело — книжнина, списания и вестници. Виздаме, че техният печат прониква и в последното селище, и най-бедния е горд, че получава своя вестник. Нещо повече — тязи високо съзнателни малцинствени елементи имат едно непоколебимо и твърдо мнение за своя печат. Напр. унгарците от Румъния (всичка унгарска кжца получава най-малко два ежеснезника и едно списание от Будапеща, освен излизатите в Румъния издания) първо преглежда изданията на своето малцин-

ство. А ако го запита за достъп, ще ги посочи вестник, без да спомена големият и богат в отношение вестници от даяща.

А ние имаме младежи, които не познават речта си писмо. Имат достъп до вестници, които са присторени, но не носят в джеба по нкой голем ежеснезник, от чиито език те не могат да разберат. И трети, абонирани за партиен лист (със двойно по-голям абонамент), то никак не се свенят да кажат, че много пари дават за вестници, та въпреки това, и без друго, четат добруджанския печат.

Повече съзнание, добруджанци! Преди всичко обичай уважавай своето.

Народ, който презира не се интересува от своето обречено на гибел.

ЛОВНИ ВЕСТИ

Заинтересува ли късното откриване на ловния сезон. А както е известно ловците са особено пасивни добри граждани, които не може да ги отминеш току-така, значи, незабелязано. И, отивае в клуба им: пълният патрон, лъгът талери, мажът хвърчащата и спорът до Геслода за личността на първия стрелец. А причината за късното откриване на сезона, ето каква била:

Един от първите ловци, като Иван Казак, не си подновили ловния билет, а други, като Коста — зеления ловец — страдали от онебол, причинен от силна каполада, по гарги... Но най-забележително е, че въпреки съзнанието от 13 т. м. щели да участвуват младите ловци, които

не признават старите си кола за достатъчно добри стрелци, пък от тях щели да получат първото си огнено кръстосане, пръстените панцири. Младите баче, сж утвърди в своя успех, напр. Гешо щели да вземе Дрковата пушка, а Савата си подал специална пушка от Букурещ, не знам с какви магически приспособления за прицелване на талери...

Състезанията ще се ръководят от майстора ловец бай Иван, който тържествено щел да обявява за кръстник на ереловец, ако такъв, разбира, получи първата награда.

Ето защо, на 13 т. м. всички поканват на празненството, което ще стане в гората „Кобакъ“.

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Вътрешни, детски, и венерически болести

— Приема през всяко време на деня —

Ул. „Принцеса Ияна“ 1 [Шадрафанска площ] — Базарникъ

БЮЛБЮЛЧЕТО НА БАТИ ТОМА

Седмица вече откакто се привърши вършибата. Извън прашините разни друми, които се вият из страницата на разни посоки, се движат цъли кървани паторарени каруци с златно жито. Рано сутринта, преди изгръзване слънце, монотонния шум на колелата им тжпо се носи въ далечината и наподобява съзнателно псеи на кжсна есен, кога вятърът брули листата и дъждът нарежда нерадата псеи на приближаващата зима. В сгущеността на далечината село излъчва десетина каруци и

завиха по пътя към града. Конетъ бавно пристъпваха и едва влачеа тежкия товар. Последни се зададоха двет каруци на бати Тома. След като се отдалечи от село, той отпусна поводите и легнал гърбом върху пълните чували, мислеше и смъташе:

— Паритъ за бирника ще сложа на една страна; паритъ заети срещу жетва — на друга; на бакалина, на кръчмари, на работниците, насамнататък, ще останат толкова и толкова за домашни потребности. А ако мога да мина незабелязано тритъ кръчки по

пътя, ще се зарадвам и жетвата, и лещата...

Но докато мислено бати Тома си налагаше волята да не слага поне тоя път питие въ устата си, нарочно, каточе ли нкой джволъ го мушкаше по ребрата и го тласкаше от кръчма въ кръчма, като го канеше да опита ту тая ракияка, ту онова винце, ту лещената бира, па отгоре на това, каточе чуваше нейде да свирят гайди и цигулки...

Зимницата имаше добра цена. Бати Тома сложи на една страна паритъ за бирника, но за другите тръбваше добре да се смътат, та затова хлътна въ първата кръчма и още съждането си почна да смътат колко тръбва да даде. Тук, обаче, неговите смътки криво излъзоха: оставаше по-

вече пари. Дали търговецът бивше събркал, или той — това почна да му става ясно, когато изпразни втората половиница; оня който искаше да го излъже на човалъ съ два килограма, минал ги повече съ по 10 кгр. Тъй излизане смътката му! Пресмътна още веднаж и поржча още една половиница. Трети път, когато заигра тънкия молив между грубите му пръсти, един циганин провлачено вече люлеше над главата му хайдушката псеи „Де имам вино червено“, която сложи край на всичките му тънки смътки. И нагръска се бати Тома, казашката, тъй както той знаеше да пие: от кръчма на кръчма, съ цигуларина напред, съ пълна бутилка въ ръка. И едва на третия ден

се стресна и прибърза за село. Такъв му бивше обичай — или само три чаши, или три дни... Вирегнаха конетъ и бати Тома се качи на каруцата. Ала половиниците се изпразваха една подир друга. Това бивше за „изпроводяк“. Старъ обичай... Най-последна щибна съ камшика и подкара конете, но прислужникът се затече и го спр:

— Чакай, бати Тома! Забрави бюлбюлчето!

— Бюлбюлчето ли?

— Вчера го купи, бе бати Тома. Забрави ли? Толкова пари даде за него...

И момчето му подаде малко кафезче съ едно хубаво канарче. А за него той бивше дал точно 800 лей — не за „втиченето“, както ги петлаше бати Тома, а за охжания

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

УКРАИНЦИ И ПОЛЯЦИ

Когато е думата за малцинствата и спорове — по всички въпроси, колкото и трънливи са, доброто желание побеждава.

То разрешава всичко както може да доведе до конфликти, спорове и неразумения.

Всички държави населявани с народности малцинства, водими от доброто желание и взаимни отстъпки с имали само добри резултати. А ония, които смятали, че малцинствата са добре в тяхната държава и не са държели никаква за положението си сж довели само до спорове и постоянни недоразумения.

Северните държави, които имат маси народности малцинства, разрешават малцинственият си проблем само на основание споразуменията и взаимни отстъпки. Никой в Европа не знае, не се е видял дори въпрос за съставяне на някакъв малцинствен въпрос на територията.

По подобие на това на разрешение на малцинственият въпрос, една година пристъпиха Полша и Украйна. Там, в самото начало, може да се каже и днес резултатът сж доста задоволителен.

В последно време само се белязват малки недомисли на украинците,

което е принудило представителите на двете държави да се занимават наново с положението на техните малцинства. Значи и тук коренът на взаимните отстъпки, при добро желание, е натъпяло.

Само балканските народи, които сж били винаги раздвоени и сж били жертва на чужди влияния, в това отношение сж много назад. Тъй винаги сж оставяли времето да донася и разрешава най-вече малцинственият въпрос, като сж се самоизяждали и сляпо унищожавали.

Няма ли най-после да се сложи край на самоунищожението и се вземе пример от северните държави?

А. Б-в

СТАЛИНЪ ТЕЖКО БОЛЕНЪ

Столичните вестници предават съобщението взето от английския печат, че председателят на Съветска Русия, г. Сталинъ билъ тежко боленъ. По този случай пристигналъ въ Москва председателя на народните комисари, Молотовъ, за да убеди руския диктаторъ веднага да напусне столицата и да иде на лечение.

Местото, където щелъ да отпътува Сталинъ се е пазело въ пълна тайна.

Чети и разпространявай
Добруджански гласъ

още отъ далечъ каруцата, се затече и широко отвори вратника. Тя тъкмо що бѣше излъзла отъ съседитѣ, кждето внимателно разгледа купенитѣ отъ града платове, басми и обувки, и ето — радостта ѝ е на вратата. И тя ще има — може би, по-хубави нѣща...

— Жено, о, о!.. Армаганъ, армаганъ ти нося — провикна се отъ далечъ бати Тома, щѣлъ ухилень, завъртялъ камшика надъ омършавелитѣ си коне. И тъй както се бѣше опиналъ на каруцата, спрѣ конетѣ, внимателно дигна кафечето и рече:

— На ти едно бюлбюлче! Отъ най-прочутия джинсъ! Дръжъ!..

Буля Томовица пое кафечето и го сложи на страна. Виненитѣ пари, които дѣхаше

мжжа ѝ, помръчиха радостта ѝ. Прибра празникѣтѣ чували, разтършуна и втората каруца, ала нищо не намѣри. Краката ѝ се подкосиха и радостната усмивка замръзна на устнитѣ ѝ. Бати Тома залиташе и се мжчеше да разпегне конетѣ. Буля Томовица дигна кафечето, понече да изтрие сълзитѣ си и го изтърва. Вратичката се отвори и канарчето изкока вънъ. Бати Тома се спусна да го гони, но се препяна, падна и запелтечи:

— Жена!.. Отиде коня... едно втиченче, ама колкото е динъ конь...

Сугринята той се зарече да пие. Жена му нищо не възрази, но се разболѣ и легна...

Я. Калиакренски

ТЕГЛЯНЕТО НА 3-ТА КЛАСА НА
ДЪРЖАВНАТА ЛОТАРИЯ

ЧУКА НА ВРАТАТА ВИ.

На 15 септември вратитѣ на
Фундацията ще се отворятъ, за
да минатъ новитѣ милионери!

Купете си билети на време, за да не губите теглянията и да се приближите до
4-ТО ГОЛѢМО КЛАСОВО ТЕГЛЯНЕ НА ДЕСЯТКИТЕ МИЛИОНЕРИ

НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ: ТЕГЛЯНЕТО НА 3-ТА КЛАСА
ВТОРНИКЪ 15 СЕПТЕМВРИЙ

Значи, следъ нѣколко дни

ЕДНА НОВА КНИГА

СПОМЕНИТЪ

на едно румънско военно аташе
въ България (1910 — 1913 г.)

Авторътъ на горепоменатата книга е г. генералъ Дабижа, който е билъ румънско военно аташе въ България, повече отъ три години и то въ периода на съдбоносни събития. Трудътъ, за който ще дадемъ по долу кратки бележки, представлява обемистъ томъ отъ около 400 страници съ много иллюстрации. Издаденъ е отъ „Универсулъ“ преди 2 — 3 седмици.

Г-нъ генералъ Дабижа излага отъ свое гледище развитието на събитията, които дадоха като рожба балканската и междусъюзническата войни. Неговитѣ спомени сж интересни отъ

всяка една гледна точка и би трѣбвало да се прочетатъ, защото г-нъ генералъ Дабижа твърде характеристично, оригинално и своеобразно дава описание на българския политически животъ около 1913 г.

На твърдението направено отъ нѣкои румънски срѣди, че мразелъ българитѣ, той отговаря: „Това не е било и не е никакъ вѣрно; истината е, че не съмъ ги мразилъ и не ги мразя и сега“. [Стр. 9]. На нѣколко мѣста автора дава чудни характеристики за царя Отецъ Фердинандъ и за неговата политика. Осжда акцията му съ твърди думи. Интересно е, че царъ Борисъ има добри мнения. По случай неговото пълнолѣтие (18 януарий 1922 г.), ето какъ го е описалъ:

„Високъ, финна фигура, сини изразителни очи, орловиятъ носъ на Бурбонитѣ, интеллигентенъ, чете много, въ свръзка е само съ сериозни мжже, добъръ характеръ, предпазливъ, резервиранъ, мога даже каза събиливъ, лояленъ, обичанъ отъ българитѣ, имайки сжщото вѣроизповѣдание както тѣхъ. Училъ се е само въ София, имайки и двама французки учители г.г. Бурбулонъ и Шевърмонъ. Ботанистъ, обича механиката, интересува се отъ локомотивитѣ, които изучава и ръководи. Обича спорта. Ако не приевои отъ лошитѣ навици на своя баща,

По бѣлия свѣтъ

СЪ КАРТЕЧНИЦИ ПРОТИВЪ
ТИГРИ

Въ разни области на провинцията Квантунгъ сж се появили много тигри. Около 60 китаици сж станали жертва на тигритѣ въ продължение само на единъ месецъ. Китайското правителство е изпратило воененъ отрядъ съ значителенъ брой картечници да изтрѣбятъ опаснитѣ зверове.

ГАРГИ ВМѢСТО ПОЩЕН-
СКИ ГЪЛЖБИ

Птицевѣдното дружество въ Берлинъ е направило интересни опити съ питомнигарги, които били използвани като пощенски гължби. Около 30 дресирани гарги били пуснати да занесатъ писма до определено мѣсто. Тѣ изпълнили задачата си и се върнали обратно. Тази служба била отлична при хубаво време. Обаче, при лошо време, особено презъ есенята, гаргитѣ зле работятъ и не се върнатъ. Обяснението е следното: презъ есенята гаргитѣ попадатъ на повече ята диви гарги, които ги увличатъ съ себе си.

мисля, че ще бжде единъ добъръ царъ на българския народъ“. [Стр. 145].

Господинъ генералъ Дабижа, много често въ своята книга не пропуска случай да изкаже и да подчертае недоверчивостта си къмъ българския народъ. Изглежда, че автора е съпесимистически убеждения за румъно-българскитѣ отношения.

Все така, книгата му трѣбва да се прочете...

Деминъ

ВЪНШЕНЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕГЛЕДЪ

Мълчание около воденитъ разговори и срещи на голѣмитъ държавници

Съ право отбелязватъ французскитъ вестници, че днесъ Европа се намира въ навечерието на една нова 1914 година. Събитията отъ международно естество, които се развиватъ напоследъкъ, сериозно тревожатъ общественото мнение, което забравило мислитъ на Европейската война, тръпне предъ мисълта за утрешното изстребление.

Както въ навечерието на 1914 г., така и сега, голѣмитъ държавници и дипломати се намиратъ въ постоянни посещения на европейскитъ столици. Честитъ срещи въ Берлинъ, Римъ, Будапеща, Парижъ, Лондонъ и най-вече въ Женева, не сж обикновени посещения на любезности; въ тяхъ се кръятъ бжднитъ на голѣмитъ и малки държави, които въ даденъ моментъ ще застанатъ на два лагера и ще воюватъ пакъ въ името на ония правдини

и човѣчностъ, за които милиони и милиони хора сж оставили коститъ си и цѣли държави сж се обезличавали.

Въ навечерието на 1914 г. дипломатическитъ срещи бѣха въ своя разгаръ. Тогава, също като сега, около воденитъ разговори и преговори се пазѣше пълна тайна, докато убийството въ Сараево раздуха голѣмия пожаръ.

Днесъ около посещението на бившия английски м-ръ председателъ г. Лойдъ Джоржъ въ Германия, се пази голѣма тайна. Това, което предадоха вестницитъ, бѣше само едно постъпление.

Отъ Женева, Парижъ, Лондонъ пристигатъ обикновени съобщения — формалноститъ и официалноститъ, които се вършатъ съ голѣми тържества. А за истината може да се сжди отъ непрекъснатата работа въ оржжейнитъ фабрики.

„ВЕСТИ“

— Столичния в. „Диминяца“ въ една бележка, озаглавена „На внимание то на г-нъ вътрешния министръ“ съобщава, че „група интелектуалци-българи, които започнали да издаватъ презъ м. февруарий т. г. в-къ „Добруджански гласъ“ се оплакали, какво, този вестникъ билъ незаконно спрѣнъ. Сжити интелектуалци напоследъкъ издали листа „Подемъ“, който също билъ спрѣнъ.“

Вестникъ „Добруджански гласъ“ е органъ на Българското малцинство отъ Румъния. Той се ръководи отъ редакционенъ комитетъ, въ чийто съставъ влизатъ представители на българската интелигенция отъ Кралството.

„Добруджански гласъ“ никога не е бивалъ спрѣнъ отъ властитъ и нѣма защо да бжде спрѣнъ. Неговия редакционенъ комитетъ никога не е издавалъ наквито и да биле други листове и никога не е правилъ постъпки предъ правителството въ смисълъ на горната.

Бележката въ в. „Ди-

миняца“ се дължи на дертлясали господа, които бидейки въ столицата по друга работа, скжпо заплатена имъ, сж обиколили редакциитъ, за да изпълнятъ мисията, на която въ действителностъ служатъ.

— Въ Кюстендженския затворъ сж изпратени нѣ колко мѣстни жители-българи, които сж се завърнали отъ България, където се бѣха изселили преди време.

Този фактъ, и единъ другъ: жалкото положение на изселвацитъ се турци, сж достатѣчни, за да обидятъ всѣки единъ какво го очаква, ако напусне родната си.

— Получаваме мисжествено оплаквания отъ нашитъ земеделци, че кредиторитъ имъ не сж уважавали разпоредбитъ на Закона за конверсията и сж си служили съ най-непростени сръдства, за да ги принудятъ да изплатятъ изцѣло задълженията си.

Заведени сж дори дѣла по тия възмутителни случаи.

— Г-нъ проф. Вуконичъ, ректоръ на Търговската академия отъ Осиекъ (Югославия) е написалъ въ загребския в-къ „Обзоръ“ една много ласкава статия за добруджанскитъ българи и за в. „Добруджански гласъ“.

Г-нъ професора ни бѣше посетилъ това лѣто.

— На житнитъ тържища се констатира голѣмо оживление. Всички зърнени храни отбелязватъ значителни повишения.

Тенденцията за подобрене цената на зимницата е много твърда.

— Отъ день на день кражбитъ се увеличаватъ азъ града. Особено по крайнитъ квартали нѣма дворъ не претърпяванъ. Най-вече кражбитъ на кокошки, патки и мисирни сж се зачестили много. Направени сж нѣколко опити за по-голѣми обири. Гражданитъ се оплакватъ.

Полицейскитъ власти трѣбва да се замислятъ по това загрижаващо гражданитъ положение.

— Мѣстното ловно д-ство „Калиакренски орелъ“ за недѣля, 13 т. м. устройва голѣмо ловно празненство въ гората „Кобаклъкъ“.

— На 7 т. м. вечеръта, неизвестни крадци се опитали да сбератъ колбасницата на Вендо, въ центъра на града. Крадцитъ едва успѣли да прережатъ решетката на вратата, за да влѣзатъ вътре, но види се опасявайки се отъ честитъ обиколки на пазачитъ отъ Нощната стража, избѣгали.

— Въ идния брой ще дадемъ подробности за изплащането на недоборитъ и данѣнитъ съ държавни бонове.

ПРОДАВА СЕ

крачна, съвършенно нова, неупотрѣбявана шевна машина —

„СИНГЕРЪ“

типъ „КАВИНЕТЪ“

Справка редакциията

Tipografia „IZVOR“ — Bazarjic

СЪОБЩАВА СЕ ШИВАЧИ,

на всички лозари, че съгласно устава, сж длъжни да платятъ надарското право за тази година, най-късно до 15 септемврий, като сжщевременно си смѣнятъ и входнитъ карти.

Които не платятъ до горната дата не ще бждатъ допускани въ лозята.

Отъ комитета

ВНИМАНИЕ

Посетете депозита за зарзаватъ, който е асотиранъ съ всички видове градинарски артиколи и всѣки денъ пресенъ зеленчукъ.

ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ КОЛЮ ГЕОРГИЕВЪ

ул. „И. Л. КАРАДЖАЛЕ“ 2

— Базарджикъ —

ПРОДАВАТЪ СЕ НА ИЗНОСНА ЦЕНА

кжца съ 3 стаи, дамъ, кладенецъ съ сладка вода, 1500 кв. м. дворъ.

Споразумение

ул. „Ласкаръ Катаржну“ — Базарджикъ —

ЧЕРЕАЛИНА!

Земетѣлци, не застѣвайте вниманието си преди да употребите череалина — лѣкарство противъ главния Черееалина предпазва зърното отъ зарази и увеличава производството.

За проданъ при НИКОЛА ОБЧАРОВЪ

Базарджикъ, ханъ „Джамалия“ и въ кафенето на Георги Радевъ (Жоръ)

НОВЪ ДЕПОЗИТЪ — ДЖАМАНОВЪ

ОБИКНОВЕНИ, ЦВѢТНИ, ОРНАМЕНТНИ И МАТОВЕ. Стѣкла за витрини и бюра.

ОГЛЕДАЛА СЕМПЛИ И КРИСТАЛНИ.

РАМКИ отъ последниятъ моделъ „МЕТЕОР“ на прочутата фабрика

ИЗЛИВАНЕ НА ВСИЧКИ ВИДОВЕ ОГЛЕДАЛА

Посетете за увѣрение новия депозитъ

УЛ. „РЕМУСЪ“ № 6

(до плетачното ателие на Андрей Консуловъ)

КУПУВАМЪ

1). Облигации отъ бълг. д-ство „Червенъ кръстъ“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ „Банка Индустрия“. 4). Облигации отъ Държавнитъ заеми, акции отъ банка „Калиакръ“ и „Винторулъ“.

Правя осигуровки срещу пожаръ и животъ.

ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, есиг. д-ство „НАЦИОНАЛНА“ Базарджикъ

Собственикъ. отг. редакторъ Я. х. Яневъ